

dierejser for Haandværksmestre. Jeg har i min Egenskab af Kommunalmand ret ofte anbefalet Andragender om at faa et saadant Tilskud fra Folk, som jeg med fuldgod Samvittighed kunde anbefale dertil, men der har været saa mange Andragender i sin Tid, saa de ikke alle har kunnet faa Tilskud. Ogsaa Haandværksmestrenes Rejser har været standset under Krigen, men nu skulde der være bedre Kaar, og der er sket saa meget i Udlandet i den Tid, hvor vi har været lukket ude derfra, som vi i høj Grad trænger til at se nu, og derfor henstiller jeg, at man opretholder denne Bevilling.

En af de Ting, der forbyr mig mest, er, at Fællesrepræsentationens Formand har kunnet give sin Tilslutning til, at disse ganske smaa, minimale Beløb skulde nedskæres; men det maa Fællesrepræsentationens Formand jo selv staa til Ansvar for overfor Haandværket. Som Haandværker har jeg ikke kunnet lade være at sige dette fra denne Plads i dette Øjeblik.

Axel Dam: Det er neppe overflødig, at jeg beslaglægger blot et Par Minutter af Tingets Tid for at motivere, hvorfor jeg med Hensyn til de Nedskæringer, der her er foreslaaet, agter i det væsentlige at slutte mig til det konservative Folkeparti, fordi dette er det Parti, der gaar kraftigst frem med Hensyn til at bortskære paa Steder, hvor det, efter hvad vi mener, ligger udenfor Statens Opgave at støtte. Min Motivering rammes altsaa ikke af de i øvrigt meget rigtige Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Stauning fremførte angaaende Nyttens af mange af de Ting, der støttes gennem disse Tilskud; men hvis alt, hvad der er nyttigt, skal støttes af Staten, saa havner vi jo i Virkeligheden i den socialistiske Stat, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning naturligvis ikke kan have noget imod, men hvad vi andre vil søge efter bedste Evne at forhindre. Retsforbundet har ogsaa følt sig fristet til at udarbejde en lang Række af Ændringsforslag og Underændringsforslag, men har opgivet at bringe dem frem, dels for ikke at spille det høje Tings Tid, dels ogsaa for at spare Staten for de ikke ringe Udgifter, det vilde medføre at lade dem trykke. Jeg fremfører dette blot her, for at vor Stilling til det foreliggende Finanslovsforslag ikke skal blive opfattet som, at den, der tier, samtykker. Vi tier ganske vist foreløbig, men gør det for at afvente et bedre og belejliger Øjeblik til at fremkomme med de mange gennemgribende,

radikale Forslag, som vi har i Siende at bringe frem i dette høje Ting.

Handelsministeren (Slebsager): Forhandlingen har jo for en stor Del drejet sig om disse Rejseunderstøttelser, som har været omtalt ogsaa under de foregaaende Budgetter, og jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger derom. Naar man fra Ministeriets Side er gaaet saa kraftigt frem, som det er paapeget fra flere Sider, sidst og ikke mindst af det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen med Hensyn til Nedskæringen paa Ændringsforslaget Nr. 413, der omhandler Rejseunderstøttelser til Rejser til Studieophold fortrinnsvis i Udlandet for ubemidlede Haandværkere og ligestillede og gaar ud paa at nedsætte Summen 6 000 Kr. med 4 000 Kr., saa hænger det jo sammen med, at unge Haandværkere, som rejser til Udlandet for at uddanne sig, under de nuværende Forhold ikke, saaledes som det tidligere var Tilfældet, kan rejse ud og tage Arbejde og tjene deres Ophold derude og saa senere komme hjem igen efter at have faaet en betydelig Uddannelse under dette Arbejde. Saaledes ligger Forholdene ikke i Øjeblikket. Det er saaledes, at naar de unge Haandværkere rejser ud, kan de praktisk talt ikke faa Arbejde, fordi man alle Vegne kræver Arbejdet for Landets egne Børn og ikke vil give Arbejde til de unge Haandværkere, som kommer ude fra, saaledes at den haandværksmæssige Uddannelse, som faas gennem disse Rejser, slet ikke kan sammenlignes med, hvad det var tidligere.

Hvis der derfor under de nuværende Forhold skal gives Understøttelser til enkelte saadanne Rejser, maa det blive i ganske særlige og specielle Tilfælde, og vi mener derfor, at det er fuldt forsvarligt at foreslaa dette Beløb nedsat med de 4 000 Kr., her er Tale om, idet jeg dog udtrykkelig ønsker at gøre opmærksom paa, at det ikke er Tanken, at det skal være en fast og varig Nedsættelse. Det vil forekomme mig ganske naturligt, naar Forholdene ude omkring ændrer sig, saaledes at vore Haandværkere igen kan komme ud og igennem deres Arbejde faa den Uddannelse, som de ønsker og tilsigter ved at rejse til Udlandet, saa igen at sætte en saadan Bevilling ind for at skabe Betingelser for dem for at komme ud. Men jeg synes, det er ganske rimeligt og naturligt paa indeværende Tidspunkt at sætte et Beløb som dette meget betydeligt ned, naar man saa samtidig erkender, at naar Forholdene igen ændres, maa man